

ת"פ (נצרת) 1526-11-23 - מדינת ישראל נ' שפאדין אבו עלאן

ת"פ (נצרת) 1526-11-23 - מדינת ישראל נ' שפאדין אבו עלאןשלוש נצרת

ת"פ (נצרת) 1526-11-23

מדינת ישראל

נגד

שפאדין אבו עלאן

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

[24.07.2025]

לפני כבוד השופט, הנשיא ניר מישורי לב טוב

מטעם הנאשם:עו"ד הייתם דראושה

גזר דין

לאחר הסרת תכני תסקיר שירות המבחן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון ולאחר תיקון כתב האישום, בעבירה של העסקת תושב זר

בנסיבות מחמירות (העסקה למשך יומיים רצופים או יותר), לפי סעיף 12ב3(א)(2) לחוק הכניסה לישראל,

התשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל").

2. ביום 2.4.24 הגיעו הצדדים להסדר טיעון דיוני במסגרת ישיבת מוקד בפני מותב זה לפיו הנאשם הודה בעובדות

כתב האישום המתוקן, הורשע והופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן.

3. מעובדות כתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום") עולה כי יחיא מנאע (להלן: "יחיא") ואחמד גברין (

להלן: "אחמד") התגוררו בחברון באזור יהודה ושומרון (להלן: "התושבים הזר") ולא החזיקו באישור כניסה ו/או שהייה

ו/או עבודה בישראל כדין.

בתאריך 6.10.23 הוטל סגר בידי מנה האזור על אזור יהודה ושומרון (להלן: "הסגר") לרגל חגי תשרי,

התשפ"ד-2023.

בתאריך 7.10.23 פרצה מלחמת "חרבות ברזל" (להלן: "המלחמה"), במסגרתה חדרו מחבלים רבים לשטחי המדינה

וגרמו לאסון כבד שמחיריו עדיין נאמדים. בעקבות המלחמה הוכרז במדינת ישראל מצב חירום וכן הוארך הסגר עד

להודעה חדשה.

במועד הרלוונטי לכתב האישום, שכר הנאשם דירת מגורים ברחוב חרוד 3 בעיר נוף הגליל סמוך לגן ילדים (להלן:

"בית הנאשם").

במועד הרלוונטי לכתב האישום היה הנאשם קבלן משנה של סופרמרקט "מחסני השוק" שבעיר נוף הגליל ותפקידו

היה לספק עובדים בהתאם לדרישה (להלן: "מקום העבודה").

בתאריך 29.10.23, בשעה 12:17 או בסמוך לכך, נתפסו התושבים הזרים בעיר נוף הגליל כשיחיא נתפס לאחר בריחה משוטרים סמוך לבית הנאשם, ואחמד נתפס במקום העבודה. הנאשם היה מעסיק את התושבים הזרים במקום העבודה מספר ימים עובר ל - 07 באוקטובר 2023 כשלושה שבועות טרם מעצרו ב - 29.10.23.

במעשיו המתוארים לעיל העסיק הנאשם את התושבים הזרים בביתו בניגוד להוראות חוק הכניסה לישראל בנסיבות מחמירות.

4. תסקיר שירות המבחן

נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

5. חוות דעת הממונה על עבודות השירות

נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין

הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות

6. טיעוני הצדדים

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב (ת/1)

בהתייחס לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם נטען שהפגיעה היא בשלטון החוק, ביטחון הציבור, שמירה על הסדר הציבורי וכן זכותה הריבונית של המדינה להגן על גבולותיה מפני כניסת שוהים בלתי חוקיים. הנאשם, בכך שנתן לשוהים מקום עבודה סייע להם להימנע ממגע עם רשויות האכיפה. לשיטת המאשימה מידת הפגיעה בערכים אלה היא גבוהה וזאת נוכח התקופה הרצופה, גם אם קצרה יחסית, שבה העסיק את השוהים הבלתי חוקיים, ואף המשיך בכך לאחר פרוץ מלחמת "חרבות ברזל". בהתייחס לנסיבות הקשורות בבצוע העבירה עמדה המאשימה על כך שהמעשים בוצעו לפני פרוץ המלחמה, וממילא לפני התיקון בחוק הכניסה לישראל. עם זאת, הפנתה למגמת ההחמרה בענישת העבירה מושא תיק זה, ברוח התקופה וברוח כוונת המחוקק, שבאה לידי ביטוי בתיקוני עבר כמו גם בתיקון מס' 38 לחוק הכניסה לישראל, והפנתה לפסיקה המשקפת לגישתה עמדה זאת (ת"פ (שלום כ"ס) 37379-03-24 מדינת ישראל שלוחת תביעות כפר-סבא נ' מוצטפא אל גראד (נבו 15.5.2024)), שם הורשע הנאשם בהסעת שלושה שוהים בלתי חוקיים טרם כניסת התיקון לתוקף, ובית המשפט ציין כי אף שהתיקון טרם חל, יש מקום לגזור את העונש ברוחו).

אשר למתחם העונש טענה כי מתחם העונש ההולם שהיה נכון לזמן ביצוע העבירה הוא חודשיים עד 9 חודשים של מאסר בפועל לצד ענישה נלווית ובכלל זה קנסות בשיעור המינימום הקבועים בחוק. בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בבצוע העבירה הצביעה המאשימה על עברו הנקי של הנאשם ועל הודאתו שחסכה זמן שיפוטי.

נוכח האמור, עתרה המאשימה למאסר בפועל מאחורי סורג ובריוח ברף הבינוני של מתחם העונש ההולם לו טענה, לקנס משמעותי בסך 15,000 ₪, למאסר מותנה ולהתחייבות. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם מציין כי אינו מקל ראש בחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, אך מבקש לשקול את תיקון כתב האישום ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם. מדובר לטענתו במעידה חד-פעמית של אדם נורמטיבי, בן 33, נעדר כל עבר פלילי, שמעולם לא היה מעורב באירוע מול רשויות האכיפה. נמחק בהתאם להחלטת גזר הדין עוד טען כי הנאשם מבין את חומרת מעשיו ואת השלכותיהם, לרבות הפגיעה האפשרית בביטחון המדינה, במיוחד בתקופה רגישה כמו זו. עם זאת, מדגיש כי השוהים שהועסקו על ידי הנאשם החזיקו באישורי עבודה עובר לביצוע העבירה, כאשר אחד מהם אף היה מוגדר כמנוע גירוש בהתאם להחלטה. הגיש רישיון עבודה בתוקף מיום 18.09.2023 ועד ליום 17.12.23 של אחד חסן עבד אלקאדר ג'ברין, בעוד שמעסיקו היה ישראלי (נ/1). נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

עוד מציין ב"כ הנאשם כי הנאשם נעצר במסגרת תיק זה ושהה לראשונה בחייו מאחורי סורג ובריוח. בהמשך, ובהתאם להחלטת בית המשפט, שוחרר בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא. לאחר מספר חודשים, ולאחר הערכת מצבו, הורה בית המשפט על הקלה בתנאים ואפשר לו לצאת לעבודה.

לטענת ב"כ הנאשם, עצם ניהול ההליך המשפטי, פתיחת התיק וההרשעה - יש בהם כשלעצמם כדי לשמש רכיב עונשי משמעותי עבור הנאשם. הסנגור מפנה למדיניות ענישה מקלה יותר שננקטה לאחרונה, לרבות בפסיקות של בתי משפט מחוזיים, ובפרט לפסקי דין של כבוד השופטת הבכירה דלית שרון גרין בבית המשפט בנצרת, אשר הסתפקה בתקופות קצרות של עבודות שירות בגין עבירות דומות.

בנסיבות אלה, מבקש הסנגור מבית המשפט לנהוג במידת הרחמים, להימנע מהחמרה בענישה, ולהפעיל שיקול דעת מאוזן בכל הנוגע לרכיבי הענישה הנלווים. באשר לקנס, מבקש כי סכום הפיקדון שהופקד במסגרת התיק יקוזז מהקנס שיוטל, ככל שיוטל. לבסוף, מציין כי בשלב זה נמצא הנאשם במעצר בית לילי בין השעות 20:00 ל-06:00. הנאשם טוען לעונש:

הנאשם חזר על דברי הסניגור, הביע חרטה על מעשיו, הודה בטעותו, נמחק בהתאם להחלטת גזר הדין.

דיון והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" התווה את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (ס' 40 ב' לחוק העונשין).

1. מלאכת גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40 לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא (שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק).

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה וממידת הפגיעה בו סעיף 12 ב 3 (א) (2) עוסק בהלנה והעסקה בנסיבות מחמירות " 12ב3. (א) נעברה עבירה לפי סעיף 12ב2(א) באחת מהנסיבות המנויות להלן, דינו של עובר העבירה - מאסר שבע שנים או הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין:
(2) הלנה או העסקה של תושב זר כאמור בסעיף 12ב2(א), למשך יומיים רצופים או יותר; "
עבירות העסקת תושבי האזור בשעה שאין בידיהם אישור שהיה ועבודה בישראל מסכנת באופן ממשי את ביטחונם של אזרחי המדינה ושלומם. ערך מוגן זה של שמירה על חיי אדם הינו הערך הנעלה, הבסיסי והמרכזי שבערכים המוגנים. הערכים החברתיים אשר נפגעו על-ידי ביצוע העבירה הינם זכותה של מדינה ריבונית לקבוע את הבאים בשעריה, ולהגן על אזרחיה מפני חורשי רעה הבאים לפגע באזרחיה.
מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני שעה שיש בעובדה כי הנאשם העסיק בסופרמרקט בו הוא משמש כקבלן משנה ועליו לגייס עובדים לעבודה שני (2) תושבים זרים השוהים שלא כדין משום פגיעה בערך המוגן שעה שמעשיו היוו סיכון פוטנציאלי לביטחון הציבור הרחב בפרט בעת מלחמה, נהיר כי מידת הפגיעה בערכים אלה גוברת, וגם מכאן הצורך בהחמרת מתחם הענישה.
בשונה ממרבית השוהים הבלתי חוקיים עצמם, המסיעים, המלינים והמעסיקים אותם, חוטאים ומחטיאים, לרב לשם בצע כסף ולא למען פת לחם, כפי שציין בית המשפט העליון ברע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769 (2001).
העבירה שביצע הנאשם היא חלק ממכלול עבירות המעטפת, שיש בהן כדי לסייע בביצוע עבירת השהיה הבלתי חוקית בארץ, להקל על בצועה ולעשותה כדאית. בנוסף, נוכח מצוקתם הכלכלית של השוהים הבלתי חוקיים, הימצאותם בארץ אף גוררת לא אחת עבריינות ופגיעה ברכוש. בנוסף, הקושי באיתורם של הנכנסים שלא כדין ובתפיסתם מכביד על כוחות הבטחון.
בנסיבות אלה, ומתוך רצון להרתיע מבצעי עבירות אלה, תוקן חוק הכניסה לישראל, עוד בטרם התיקון האחרון, הוא תיקון מס' 38 לחוק הכניסה לישראל, כך שעונשי המאסר והקנס הכספי, הקבועים לצדן, הוחמרו. בנוסף, הפסיקה נוקטת מדיניות ענישה מחמירה בגין עבירות המעטפת, לפיה יש להטיל מאסרים בפועל מאחורי סורג ובריה על מבצעי עבירות מסוג זה, בדגש על האינטרס הציבורי הבטחוני, הגובר על שיקולי שיקום ועל נתונים אישיים אחרים של העושה. מאז פרוץ המלחמה ניכרת מגמת החמרה משמעותית בענישה. מגמת החמרה זו ניכרה עוד בטרם נכנס לתוקפו תיקון מס' 38 לחוק הכניסה לישראל, והיא מקבלת משנה תוקף בתיקון זה, שקבע עונש מזערי בגובה רבע מהעונש המרבי הקבוע בצד העבירה, אשר בהעדר טעמים מיוחדים, לא יהיה כולו על תנאי.
אין כל מחלוקת כי תיקון מס' 38 לחוק הכניסה לישראל אינו חל על המקרה דנן. אומנם מעשיו של הנאשם החלו לפני ה-07.10.2023 אך נמשכו עד ליום 29.10.23 לאחר פרוץ המלחמה. בענייננו, עצם נסיבות ביצוע העבירה הן חמורות יותר, שהגם שפרצה המלחמה הנאשם המשיך להעסיק את השוהים הבלתי חוקיים חרף המצב הבטחוני הקשה שנלווה לביצוע העבירה ומנכיח את הסכנות הכרוכות בה. לפיכך אני סבור כי מגמת ההחמרה העולה מתיקון מס' 38, ומגמת ההחמרה העולה מהפסיקה שלאחר פרוץ מלחמת חרבות ברזל, משליכות, גם על המקרה שלפנינו.

ב. מידת האשם ומידת הנזק

מידת האשם של הנאשם במקרה זה הינה מלאה. במקרה זה העסיק הנאשם שני (2) תושבי האזור הנמצאים בתחומי מדינת ישראל ללא היתרים כדין ואינם רשאים להימצא בישראל. הסבריו של הנאשם לביצוע העבירה אינם מותירים ספק בגין אשמו המלא והבלעדי בביצועה וכי לא אוים על ידי איש לצורך ביצועה. נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין. הגם שלא הוכח נזק ממשי בביצוע העבירה הרי שהנזק הפוטנציאלי הינו רב ומוחשי. כניסתם של תושבים זרים בישראל ללא היתר ויצירת הקלה ממשית בתנועתם במסווה של העסקה מאושרת ומאורגנת עלולה לאפשר התארגנות ופעילות טרור כנגד תושבי המדינה באשר זו נגישה וקלה יותר לביצוע בידי המפגעים בשעה שפועלים מתוך תחומי הקו הירוק. עוד עולה הנזק הפוטנציאלי משמעותית נוכח מציאות החיים השוררת בשנים האחרונות בתחומי המדינה והאזור המאופיינת בהוצאתם לפועל של פיגועים רצחניים כנגד תושבי המדינה וניסיונות לבצע פיגועים בפרט בתקופה זו שבה אנו נמצאים למעלה משנה וחצי בעיצומה של מלחמה לאחר אירועי ה-07.10.2023. על כך יש להוסיף כי הרקע למעשים הוא אמנם כלכלי, אך אין בכך נסיבה של ממש לקולא שעה שמדובר באינטרס העיקרי בביצוע עבירת ההעסקה של תושב זר שלא כדין.

באשר לתכנון המוקדם אשר קדם לביצוע העבירה וכעולה מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, הרי העסקת השוהים הבלתי חוקיים החלה מספר ימים לפני ה-07.10.23 ועד שנתפסו ביום 29.10.23, תקופת העסקה של שני תושבים זרים במשך למעלה משלושה שבועות ברציפות, עובדה שמדגישה את יסוד התכנון שבמעשים אשר לא בוצעו בספונטניות. עם זאת, לא מצאתי כי יש במעשי הנאשם תחכום של ממש.

ג. מדיניות הענישה

מדיניות הענישה הראויה, בגין עבירת העסקה שלא כדין בנסיבות מחמירות בה הורשע הנאשם עברה מספר תמורות בשני העשורים האחרונים החל מלשון החוק וכלה בפרשנות שהוענקה לו בבתי המשפט השונים אך ככלל נותרה מדיניות הענישה מחמירה למדי וכוללת הטלת עונשים מרתיעים.

הענישה הנהוגה בפסיקה ביחס לעבירות המעטפת המסייעות לשוהים בלתי חוקיים, כללה עוד בטרם תיקון 38, התיקון האחרון בחוק הכניסה, רכיב ענישה של תקופת מאסר בפועל נוכח הצורך בשמירה על בטחון הציבור, שלומו ורכושו.

כבר בשנת 1996 נקבע בחוק איסור העסקה, הלנה והסעה של תושב האיזור; ב-2010 נוספו נסיבות מחמירות לעבירת ההסעה, שבהתקיימן העונש המרבי הוא שלוש שנים; בשנת 2016 נוספו נסיבות מחמירות גם לגבי מעסיקים ומלינים של תושבי האיזור. הרציונאל שבשינויים אלה מצביע על הסיכון הגלום בביצוען לביטחון הציבור בישראל. עם זאת, כפי שניתן להווכח, טרם פרוץ "מלחמת חרבות ברזל", לא אחת הסתפקו בתי המשפט במאסר שירוצה בדרך של עבודת שירות

למדיניות הענישה שנהגה עובר למערכת "חרבות ברזל", וכן למדיניות הענישה הנוהגת כיום ביחס לעבירות שבוצעו לפני ה-07.10.2023, ראוי, תוך שימת לב לשינויים המתחייבים לקולא ולחומרא, את פסקי הדין הבאים: בית המשפט העליון עמד על תכלית ההחמרה בענישה הקבועה בחוק הכניסה לישראל בגין הסעה והעסקה של תושב האיזור שלא כדין כדין ברע"פ 3674/04 - מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל, (12/02/2006):

"הוראת סעיף 12 לחוק נתגלגלה גלגולים אחדים עד שהגיעה למתכונתה הנוכחית. בפרשת ח'טיב עמד בית-המשפט על אותם גלגולים (שם, 771-774) בציינו כי העונשים החמירו והלכו עם השנים. ואמנם, בתחילתה סיווג החוק עבירה זו כעבירה מינהלית שעונשה היה קנס מינהלי קצוב, אלא שבשנת תש"ס-2000 הוחמר העונש: העבירה הפכה להיות עבירה מן-המניין והעונש שבצידה נקבע לשנתיים מאסר או קנס. הכול מסכימים כי תכלית החוק תכלית היא של ביטחון תושבי ישראל, ו"עקב ההחרפה בפיגועי הטרור בתחומי ישראל על ידי תושבי האזור נוצר צורך דחוף להתמודד באופן אפקטיבי והרתעתי יותר בשיתוף הפעולה של אלו מתושבי ישראל המסייעים לתושבי האזור הנכנסים לישראל שלא כדין ובכך פוגעים ביכולתם של גורמי הביטחון לפעול לסיכול כניסתם של גורמים עוינים לישראל" (דברי ההסבר להצעת חוק שהייה שלא כדין (תיקוני חקיקה) (הוראת שעה) (תיקון מס' 7), תשס"א-2001, ה"ח תשס"א, 786). אכן, כל מי שחיים בישראל בימים אלה יודעים כי טרוריסטים חורשי-רע אשר נכנסו לישראל שלא-כדין, נעזרו לא אחת בתושבי ישראל - אשר עשו בתום-לב ולעתים תוך עצימת-עיניים - כדי להגיע למקום הפיגוע או כדי למצוא מקום לינה ומסתור עובר לפיגוע או לאחריו. תופעה קשה זו ביקש החוק למגר. ראו למשל: הצעת חוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראת שעה), תשנ"ו-1996, ה"ח תשנ"ו, 652; פרשת ח'טיב, 772-774; רע"פ 2392/05 סלימאן נ' מדינת ישראל (לא פורסם)..."

"חומרה יתירה נודעת לעבירות הנעברות על רקע כספי או עיסקי. ברי כי אנשים העוסקים דרך-קבע בהסעתם של שוהים בלתי חוקיים - בעיקר במקום שהמדובר הוא בהסעה משיטתי האזור אל תוך ישראל - גורמים לסיכון רב יותר של הציבור, וכמותם הם מי שנוהגים להעסיק שלא כדין שוהים בלתי חוקיים ולהלינם בתחומי ישראל, בעיקר במקום שההעסקה היא לזמן קצר..."

בית המשפט העליון מציין בהלכת אבו סאלם לעיל כי הלכת חטיב מורה :
"כי מדיניות הענישה הראויה בעבירות על חוק הכניסה לישראל נוטה בחוזקה אל-עבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה, והעונש שיושג על עבריו חייב להלום את נסיבותיו המיוחדות של המקרה ושל העבריון הספציפי."

לציין כי במסגרת בחינת החרג הטלת מאסר בפועל כמונחה בהלכת חטיב הטיל בית המשפט העליון בפס"ד אבו סאלם על הנאשמים מאסר שירוצה בעבודות שירות ועונשים נלווים למעט נאשם אחד בגינו ביטל בית המשפט העליון את עונש המאסר בפועל וזאת בהתחשב בגילו המתקדם של הנאשם (80) ומצב בריאותו הקשה. עוד אציין כי מרבית המערערים בפרשת אבו סאלם נעדרי עבר פלילי.

1. ת"פ (באר שבע) 21662-01-21 מדינת ישראל נ' וואסים אבו מטיר : הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של העסקת שלא כדין של שני תושבים זרים שנכנסו לישראל שלא כדין לפי סעיף 12ב3(א)(1) לחוק הכניסה לישראל. על פי המתואר בכתב האישום, העסיק הנאשם במהלך חודש עובר לתיקון 38 שני שוהים בלתי חוקיים באטליז שבבעלותו. לעובדים היו היתרי כניסה מספר חודשים לפני המועד הרלבנטי לכתב האישום. הוטלו על הנאשם חודשיים מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

2. עפ"ג (חיפה) 64502-06-24 ענאן סלאמה נ' מדינת ישראל (15.07.24): הנאשם העסיק שוהה בלתי חוקי בזמן מלחמה במשך 3 חודשים, יומיים מתוכם לאחר כניסה לתוקף של תיקון 38 לחוק הכניסה לישראל, שהחמיר את הענישה בעבירות לפי חוק הכניסה לישראל. בית משפט שלום קבע מתחם ענישה הנע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בקביעת העונש הראוי בתוך המתחם התחשב בית המשפט בהעדף עבר פלילי לחובת הנאשם ונסיבות אישיות והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי כנגד גזר הדין - נדחה.
3. עפ"ג (מחוזי-חיפה) 41693-01-17 אסעד נסאר נ' מדינת ישראל (23.02.2017) העסקת שני שוהים בלתי חוקיים, שאחד מהם הועסק במשך חודש ימים, בתקופה שקדמה לתיקון 26 לחוק הכניסה לישראל. בית משפט השלום קבע מתחם של 9-3 חודשי מאסר בפועל. במסגרת גזר הדין נגזר על הנאשם עונש של חמישה (5) חודשי מאסר בפועל אותן ריצה בעבודות שירות. על גזר הדין הוגש ערעור אשר נדחה.
4. ת"פ (שלום-ב"ש) 63305-01-23 מדינת ישראל נ' עלי אלעטאוונה (14.04.2024) הנאשם הורשע בעבירות הלנה או העסקה בנסיבות מחמירות (שני תושבי זרים או יותר). בשנת 2022 ובמשך חודשיים העסיק הנאשם שישה (6) תשובי האיזור תמורת 170 ₪ לכל יום עבודה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 9-3 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השית על הנאשם שישה (6) חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות וענישה נלווית;
5. עפ"ג (מחוזי נצרת) 41815-10-24 חג'אג'רה נ' מדינת ישראל (נבו) (28.10.2024) - הנאשם העסיק במשך 7 חודשים תושב זר ללא היתר בתקופת המלחמה. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בנסיבות המקרה דן בין 6 חודשי מאסר לבין 20 חודשי מאסר וסופו של יום בקביעת העונש הראוי למערער, השית על המערער את העונשים כדלקמן: 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח, מאסר מותנה, קנס בסך 10,000 ש"ח או חודשיים מאסר תמורתו וחייב המערער בחתימה על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪. הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש, הערעור התקבל במובן זה שבית המשפט שינה את סוג העונש שהושת על המערער כאשר חלף ריצוי עונש המאסר במאסר בפועל של ממש, ירצה המערער את תקופת המאסר על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה בהליך בבית המשפט קמא. בצד האמור, הוחמר רכיב הקנס שהושת על המערער כך שזה הוחמר ל- 15000 ₪ חלף 10,000 ₪ שהושתו בגזר הדין. הנאשם נעדר הרשעות קודמות.
- ד. על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונש הקנס, קיימת אינדיווידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם. במקרה שבפני נטען ע"י ב"כ הנאשם כי מצבו הכלכלי של הנאשם אינו טוב והוא המפרנס היחיד את המשפחה הנתמכת בו (יש לו 5 ילדים קטינים). עם זאת, לא הוגשו כל אסמכתאות אשר יתמכו בטענות אלו, ומכאן יוצא אני מנקודת הנחה כי מצבו הכלכלי של הנאשם אמנם אינו שפיר אך גם לא חמור.

ה. נוכח האמור לעיל, אני קובע בהתאם לסעיף 40 יג' לחוק העונשין, כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר בפועל למשך 3 חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ועד ריצוי מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים וכן עונשים נלווים של קנס כספי עד 20,000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית.

האם יש לחרוג ממתחם העונש ההולם

סעיף 40 ד לחוק העונשין מורה כי בשלב שלאחר קביעת טווח הענישה הראוי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר קיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם.

נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין. ולאור חומרת העבירות ומשכן לא מצאתי כי מתקיימות במקרה זה נסיבות חריגות ומיוחדות שיצדיקו סטיה לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמי טיפול, שיקום או כל שיקול אחר.

מאידך גיסא כאמור לעיל, במכלול השיקולים מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, הצליח לשמור על רצף תעסוקתי ומתפקד לרוב באופן תקין בתחומי חייו השונים, נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין. ומכאן כי אין מקום במקרה זה לסטייה לחומרה ממתחם העונש ההולם והרחב דיו.

קביעת העונש הראוי

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לצורך גזירת דינו של הנאשם שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש בנאשם ובבני משפחתו - נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו - הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן בהזדמנות הראשונה וללא צורך בשמיעת ראיות. נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

ג. עברו הפלילי של הנאשם - הנאשם נעדר הרשעות קודמות ולו זו ההרשעה הראשונה.

הרתעת הרבים והרתעת היחיד

במסגרת קביעת העונש ההולם נתתי דעתי לשיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם, נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

כן יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם.

על העונש במקרה זה לבטא החומרה שמייחס בית המשפט לעבירת העסקת תושבי האיזור. נוכח המצוקה הכלכלית של הנאשם ושכמותו אנו רואים לא אחת כי הפיתוי הכספי לסכן בטחון המדינה ולסכל יכולתה למנוע כניסת מפגעים ומפגעים פוטנציאליים לתחומה הינו פיתוי גדול גם כאשר אין כוונת מבצעי העבירה לסכן את ביטחונם של אזרחי המדינה.

לענייננו אפנה אף להמלצות הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים אשר פרסמה המלצותיה באוגוסט 2015 ואשר עמדה על הנזק החברתי והשיקומי המוכח שבכליאת עבריינים, למעט המקרים בהם נדרשת הרחקת עבריינים לצורך הגנה על החברה מפני ביצוע עבירות נוספות ונדמה שלא כך הוא במקרה שבפני. לאחר ששקלתי בדבר, שמעתי טיעוני הצדדים ועיינתי בהמלצות שירות המבחן והממונה על עבודות השירות מצאתי כי יש למקם העונש הראוי בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם וזאת בשל הצורך בהטלת ענישה קונקרטיה וממשית אשר תשקף חומרתה של העבירות מושא תיק זה ותבהיר לנאשם ונאשמים פוטנציאליים כי אין להקל ראש בביצוען של עבירות העסקת תושבי האיזור. עם זאת, מצאתי כי נוכח הנזק החמור למדי אשר יגרם לנאשם בשליחתו למאסר מאחורי סורג ובריה בהיותו נעדר עבר פלילי, החשש לדבריו לחיי עבריינות ולקחת אחריות על מעשיו לרבות הודאה בהזדמנות הראשונה וביצוע העבירות טרם ההחמרה הממשית בעונש הקבוע בצידה של העבירה. עוד לקחתי בחשבון שכיום הנאשם עדיין שוהה בתנאים מגבילים, כי היה עצור מיום 29.10.23 ועד ליום 01.11.23 והחל מיום 01.11.23 ועד ליום 24.12.23 שהה בתנאי מעצר בית מלא.

הקנס הכספי

עבירת העסקת השוהים הבלתי חוקיים בנסיבות מחמירות בוצע על ידי הנאשם בין היתר ממניע כספי, נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין. בנסיבות אלו, קיים אינטרס ציבורי להשתת עונש כספי, אשר יהווה מסר ברור בדבר היעדר כדאיות העבירה אשר בעטיה שלשל הנאשם לכיסו כסף. כמו כן ביקש המחוקק (סעיף 12 ב3 (ג) (1) לחוק הכניסה לישראל) בהציבו קנס מינימום בסך 10,000 ₪ לשלוח מסר מרתיע לנאשמים פוטנציאליים לבל יתפתו מלבצע העבירות כפי שעשה הנאשם שבפני. יחד עם זאת, בקביעת הקנס, יש להתחשב אף במצבו הכלכלי של הנאשם אשר נקבע מחד גיסא כי טען שאינו שפיר ומאידך גיסא לא הוכח בפני כי הינו קשה באופן חריג ואף לא הוכח בראיות וכן בעובדה כי ההחמרה ברכיב הקנס נקבעה בחוק לאחר ביצוע העבירות מושא תיק זה. אחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה, את טיעוני ב"כ הנאשם והנאשם, עיינתי בתסקירי שירות המבחן ובחוות דעת הממונה על עבודות השירות ובהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואלו שאינן קשורות, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים. הנאשם ירצה את עבודות השירות בהתאם לחוות הדעת שהתקבלה. תחילת עבודות השירות ביום 8.09.2025 שעה 08:00. הנאשם יתייצב במועד זה במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום.

הנאשם מוזהר כי במהלך עבודות השירות יהיה הנאשם נתון במעקב של בדיקות שתן. סירוב לעריכת בדיקת שתן או בדיקה עם ממצאים חיוביים, שתיית אלכוהול או הגעה בגילופין יהוו עילה להפסקה מנהלית וריצוי יתרת המאסר בפועל מאחורי סורג ובריה.

כמו כן הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריה.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, התשנ"ב - 1952, ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

- ג. קנס בסך 8,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו אשר ירוצה במצטבר לכל עונש מאסר אחר אשר הוטל על הנאשם. הקנס ישולם ב - 16 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 01.10.2025 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.
- אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.
- במידה ובתיק העיקרי, או תיק המ"ת או במסגרת בקשה להחזרת תפוס קיים פקדון, הפיקדון יקוזז כנגד קנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה, היתרה תוחזר למפקיד והכל בכפוף להוראות כל דין ועיקול.
- ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
 - מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-****.
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשובי תשלום).
- ד. הנאשם יתחייב שלא לעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל במשך 3 שנים מהיום. אם יפר את התחייבותו, ישלם סכום של 10,000 ₪.
- המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.
- אני אוסר על פרסום כל פרט מתוך תסקירי שירות המבחן למעט המלצתו העונשית של שירות המבחן.
- זכות ערעור בבית משפט המחוזי בנצרת תוך 45 יום מהיום.
- ניתן והודע היום י"ח תמוז תשפ"ה, 14/07/2025 במעמד הנוכחים.
- נר מישורי לב טוב, נשיא
- הנאשם: לאחר שגזר הדין הוקרא בפניי, אני מ
- [פרוטוקול הושמט]
- כאמור בתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה, התש"ף - 2019).
- ניתנה והודעה היום י"ח תמוז תשפ"ה, 14/07/2025 במעמד הנוכחים.
- נר מישורי לב טוב, נשיא
- ניתנה היום, כ"ח תמוז תשפ"ה, 24 יולי 2025, בהעדר הצדדים.